

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: جهانگیر

نگارش: ماری فردریکسن

ترجمه: آرش عزیزی

ما مارکسیست ها وقتی که اصرار کردیم مبارزه برای حقوق زنان
بخشی از مبارزه طبقاتی ست؛ و این دوجدانی ناپذیرند، درست می گفتیم

نقش کلیدی زنان در انقلاب مصر

ماری فردریکسن، از رهبران مارکسیست‌های دنمارک - «من واقعا باور دارم انقلاب ما را عوض کرده. مردم
برخورد متفاوتی با یکدیگر دارند.» این‌ها حرف‌های خانم کامل ۵۰ ساله است، یکی از زنان بیشماری که در میدان
تحریر بود و فعالانه در انقلاب شرکت می‌کرد

زنان عرب بار دیگر نشان داده‌اند که زنان نقشی تعیین‌کننده در رویدادهای انقلابی بازی می‌کنند. زنان در مصر
شرکتی فعالانه در انقلاب داشته‌اند، همان‌طور که نقشی فعالانه در جنبش اعتصابی چند سال پیش داشتند و در چندین
مورد به مردان فشار آوردند تا به اعتصاب‌ها بپیوندند
در اولین اعتراضات در مصر، زنان تنها شامل حدود ۱۰ درصد از معترضان می‌شدند اما در میدان تحریر در
روزهای پیش از سقوط مبارک شامل ۴۰ تا ۵۰ درصد می‌شدند. زنان، با حجاب و بی‌حجاب، در دفاع از میدان
مشارکت کردند، سنگر بستند، بحث کردند، شعار دادند و به همراه مردان جان‌شان را به خطر انداختند.

نگاهی دیگر به زنان

احتمالا قوی‌ترین نیرو تا به حال خواست مردم عادی برای احترام و حرمت بوده است (چیزی که در انقلاب روسیه
و در فرانسه در مه ۱۹۶۸ نیز روشن بود). حکومت‌های دیکتاتوری، پولیس و رئیس و رؤسا با مردم نه مثل انسان
که مثل حیوان برخورد می‌کنند. این در مورد تمام کارگران و فقراء صدق می‌کند اما به خصوص در مورد زنان.

تصور زنان نسبت به خودشان در طول مبارزه تغییر یافته. ریحام مونتاز، معلم انگلیسی ۲۵ ساله، در مصاحبه با روزنامه نشنال در روز ۱۴ فبروری توضیح داد:

«ما رنج طعم گاز اشک‌آور را کشیدیم اما نمی‌ترسیدیم. زنانی که می‌ترسیدند از خانه بیرون بیایند هم ما را می‌دیدند و شجاعت می‌یافتند»

این فکر که مردان و زنان باید متفاوت باشند در طول انقلاب کنار زده شد. مزین حسن، مدیر مرکز مطالعات فمینیستی نصره در قاهره، می‌گوید:

«این‌جا هیچ کس به تو به چشم زن نگاه نمی‌کند؛ هیچ کس به تو به چشم مرد نگاه نمی‌کند. همه متحد در خواست‌مان برای دموکراسی و آزادی هستیم.» او توضیح می‌دهد که همین آزادی که زنان در میدان تحریر تجربه کردند باعث شد دوباره و دوباره بازگردند و با خود دوستان و خواهران و مادرهایشان را هم بیاورند انقلاب در ضمن رابطه بین دو جنس را عوض کرد. خانم حسن توضیح می‌دهد:

«در میدان آدم‌ها از طبقات مختلف، هم مرد و هم زن، بودند، با هم قاطی می‌شدند، حرف می‌زدند و بحث می‌کردند. آن‌ها (مردها) می‌دیدند که زنان قوی هستند و می‌توانند مواظب خود باشند. آن‌ها می‌دیدند که زنان برای انقلاب سخت می‌کوشند، اعتراضات را رهبری می‌کنند و پاسخ‌شان (عدم دست‌اندازی) راهی بود برای این‌که بگویند «من به تو احترام می‌گذارم.» «آزار جنسی در مصر مشکل بزرگی بوده است. از هر پنج زن، چهار نفر آزار جنسی را از سر گذرانده‌اند و پولیس از این برای ارباب زنان استفاده کرده است اما در مبارزه علیه حکومت مبارک هیچ خبری از چنین چیزی نبوده است.»

آزادی زن از طریق مبارزه طبقاتی

زنان عرب راه پیشروی را نشان می‌دهند. احزاب بورژوازی راست‌گرا از سرکوب زنان در بسیاری جوامع که اسلام در آن مذهب اصلی است استفاده می‌کنند تا علیه به اصطلاح «جهان اسلام» کارزار به پا کنند و اشغال عراق و افغانستان را مشروعیت دهند. متأسفانه در این کار بعضی روشنفکران و به اصطلاح چپ‌ها که از «دیدگاه مسلمانان نسبت به زنان» شکایت می‌کنند نیز به آن‌ها کمک کرده‌اند. بعضی چپ‌های دیگر هم از آن‌طرفی افتاده‌اند و حتی به نیروهای مذهبی در جهان عرب امتیاز داده‌اند. انقلاب عرب نشان می‌دهد که ما مارکسیست‌ها وقتی که اصرار کردیم مبارزه برای حقوق زنان بخشی از مبارزه طبقاتی است و این دو جدائی‌ناپذیرند، درست می‌گفتیم توده‌های عرب نشان داده‌اند که شکاف طبقاتی تنها شکاف تعیین‌کننده است. در مبارزه متحد توده‌ها نه مذهب و نه جنسیت و نه نژاد نقشی بازی نمی‌کند و تعصبات در عمل کنار گذاشته می‌شوند. مارکس توضیح می‌دهد که «این آگاهی انسان‌ها نیست که موجودیت‌شان را تعیین می‌کند که موجودیت اجتماعی آن‌ها است که آگاهی‌شان را تعیین می‌کند.» وقتی شرایط مادی دیگر برای اکثریت عظیم قابل تحمل نباشد، توده‌ها مجبور می‌شوند برای شرایط بهتر مبارزه کنند و در دل این مبارزه آگاهی و افکار آن‌ها تغییری چشمگیر می‌یابد.

آزادی برای چه؟

زنان مصری که در شمار وسیع به خیابان‌ها آمده‌اند این کار را به نام نوعی آزادی انتزاعی زنان انجام نداده‌اند. آن‌ها برای ایجاد زندگی بهتر برای خودشان و خانواده‌هایشان به خیابان آمدند.

خانم مونتاز، معلم انگلیسی، توضیح می‌دهد که چقدر باید برای گذران امور تقلاء کند. «من ماهی ۴۰۰ پوند (مصری) حقوق می‌گیرم... بیمه بهداشت ندارم، اگر عملی داشته باشم باید خودم پولش را بدهم. قرارداد ندارم، امنیت شغلی ندارم. ما زندگی بهتری برای خودمان و برای کودکانمان می‌خواهیم. ما شایسته زندگی بهتری هستیم.» مبارزه توده‌های عرب تازه آغاز شده. زنان عرب شجاعتی بی‌اندازه نشان داده‌اند و نشان داده‌اند که مبارزه برای آزادی زن تنها به عنوان بخشی از مبارزه برای آزادی عمومی کل زحمتکشان ممکن است. آن‌ها خواهند فهمید که آزادی حقیقی زنان نه از آزادی رسمی و دموکراسی رسمی نمی‌آید و نیازمند انقلاب اجتماعی واقعی است

مرحله جدید در انقلاب مصر

تظاهرات در میدان تحریر قاهره ناظران سیاسی را غافلگیر کرد. صدها هزار نفر از مردم مصر شعار محاکمه مبارک و نزدیکانش را سردادند. افسران خواستار تصفیه ارتش هستند و برای نخستین بار شعار برکناری طنطاوی به گوش رسید.

روز شنبه (۹ اپریل/ ۲۰ حمل) پزشکان یک بیمارستان در قاهره اعلام کردند که ۲ نفر از تظاهرکنندگان بر اثر اصابت گلوله کشته و ۱۵ نفر دیگر نیز مجروح شده‌اند.

درگیری در میدان تحریر

نیروهای امنیتی شامگاه جمعه برای متفرق کردن تظاهرکنندگانی که حاضر به ترک میدان تحریر نبودند وارد عمل شدند.

در این بین نیروهای انتظامی اعلام کردند که برای متفرق کردن تظاهرکنندگان تنها از گاز اشک آور و گلوله‌های پلاستیکی استفاده کرده‌اند.

به گزارش خبرگزاری فرانسه، تظاهرکنندگان یک اتوبوس متعلق به ارتش و یک اتومبیل را به آتش کشیده‌اند و وجود سنگ بر سطح خیابان نشان از درگیری شدید شبانه بین تظاهرکنندگان و نیروهای انتظامی دارد.

روز جمعه (۸ اپریل/ ۱۹ حمل) صدها هزار نفر از مردم مصر در میدان تحریر قاهره گرد هم آمدند و با سر دادن شعارهایی خواستار محاکمه حسنی مبارک رئیس جمهور سابق این کشور و نزدیکان وی شدند.

هرچند ارتش مصر هنوز هم در میان مردم از محبوبیت زیادی برخوردار است، اما در این تظاهرات برای نخستین بار شعار برکناری فلد مارشال حسین طنطاوی که در حکومت حسنی مبارک به مدت ۲۰ سال وزیر دفاع بوده است، سر داده شد. طنطاوی از هنگام کنارگیری حسنی مبارک از قدرت در روز ۲۵ ژانویه سال جاری میلادی، به عنوان رئیس شورای نیروهای مسلح مسئولیت اداره امور کشور را بر عهده گرفته است.

هنوز هم در بر همان پاشنه می‌چرخد

اگر چه با تظاهرات مردم، حکومت مستبد حسنی مبارک پس از ۳۰ سال سقوط کرد، اما این احساس عمومی در بین مردم و به خصوص جوانان وجود دارد که هنوز هم در بر همان پاشنه می‌چرخد. در تظاهرات روز جمعه شعارهای بسیاری با مضمون "تا کی باید منتظر تغییرات بمانیم" دیده می‌شدند.

تظاهرکنندگان خواستار برکناری افرادی همچون جعجع الجمال، معاون نخست وزیر و یا عبدالمجید محمود، دادستان کل بودند که به گفته آنها از کارگزاران دستگاه سابق حکومتی هستند.

حوالی عصر جمعه تعدادی از افسران ارتش با لباس شخصی در میان تظاهرکنندگان حضور یافتند و خواستار "پاکسازی" ارتش از عناصر وابسته به رژیم مبارک شدند. دهها نفر از تظاهرکنندگان حول افسران ارتش گرد آمدند تا مانع از بازداشت آنها توسط پولیس نظامی شوند